

af omtrent to Maaneder. Dertil vil jeg nu bemærke, at jeg ikke troer, at disse lange Tidrum, som man saaledes synes at forudsætte, nogensinde ville indtræde, idetmindste ikke for os. Jeg vil ikke sige, at Danmark er i den absolut sørgelige Stilling, at det vil blive taget ved et coup de main; men man kan dog heller ikke fragaae, naar man seer hen til, hvor hurtigt Krige med langt større Magter nu tilendebinges, hvor kort Tid der behøves for at tilintetgjøre de stærkeste Hære, hvis gjensidige Styrelsesforhold ikke er saa betydeligt forskjelligt som Danmarks ligeoverfor enhver af de Magters, som vi kunne komme i Krig med, — at man da just ikke kan være foranlediget til at troe, at en eventuel Krig vil blive af nogen meget lang Varighed. Hvad angaaer Haandvaaben, er der, som det vil sees i Motiverne, Spalte 2289, sagt, at der er forandret endeel Taprifler, men det siges tillige, at Vaabnernes Fordeling vil frembringe mindre heldige Forskjelligheder, idet Remingtonriflen vil have Fortrinet for den forandrede Tapriffel, der ikke kan være saa god, idet den hverken er saa beqvem eller saa let, saa at man maatte give Mandstabet indenfor den samme Brigade eller i de forskjellige Brigader forskjellige Vaaben, og dette vilde være uheldigt. Jeg tilstaaer gjerne, at det vil være ubeqvemt, og at det vilde være det Unsigeligste, om Bevæbningen var eens overalt, og om den var den bedste, men i Mangel af det Bedste maa man undertiden lade sig nøie med det Gode, og jeg formaar heller ikke at indsee, at de forandrede Taprifler ikke ligeoverfor de nye saakaldte Remington-Geværer skulde kunne gjøre deres Tjeneste og virkelig være til den Nytte, som jeg troer, at Haandvaabnene nutildags bør kunne yde. Der forlanges altsaa en Anskaffelse af 15,000 nye Remingtongeværer. Ved denne Leilighed falder det mig ind, at man forrige Aar syntes at være temmelig enig om at give Fortrinet til de saakaldte Peabodygeværer, medens Ufaldet er blevet, at man har taget Remingtongeværene. Jeg veed ikke, hvem der har tilraadet denne Forandring, det forekommer mig kun, at efter de Prøver, man faae ude paa Enighedsværn, var Peabodygeværet i Besiddelse af Egenstaber, som syntes

mig at maatte gjøre det særligt skiftet til et brugbart Feltgevær, men det er jo muligt, at Remingtongeværet er billigere. At det skulde være bedre, betvivler jeg, skjøndt det naturligvis ikke var saa let dengang at danne sig en Mening, da Bestuelsen var saa kort og overfladisk, at man ikke let kunde danne sig et Begreb om Forholdet. — Den høitærede Krigsminister forlanger dernæst en Bevilling til Anskaffelse af nye Patronstaster og Forandring af endeel af de ældre, og ved denne Leilighed taler han flere Gange om hurtig Skydning, hurtig Betjening o. s. v. Det gjøres gjældende, at hurtig Betjening er betinget af, at Manden hurtigt kan gribe sine Patroner. Dette er i sin Orden; men her ligesom bestandig tidligere, hvor jeg har været imod denne Tro paa Fortrinligheden af Hurtigskydning, er der endnu ikke fremkommet Noget, som har rokket min Anskuelse. Jeg skal henvise til den sidste Krig i 1866 mellem Østerrig og Preussen. Det preussiske Infanteri var i denne Krig i Besiddelse af 268,000 Geværer, og der blev forstøbt 1,850,000 Patroner, indbefattet de tilfældigvis tabte og spildte, hvortil høre de Faldnes og Fangnes, samt hvad der ellers kan tabes. Dette giver et Gjennemsnitstal, som er ganske forbausende, idet hver Mand som Gjennemsnit kun har forstøbt 7 Patroner. Man skal altsaa ikke forekomme det mig, med særdeles Begrundelse tale om den hurtige Skydning, naar man seer hen til dette Forbrug, og jeg er overbevist om, at der i tidligere Krige er forbrugt langt mere. Jeg vil f. Ex. blot anføre, at i den orientalske Krig forbrugte det franske Infanteri ikke mindre end 25 Millioner Patroner; men dette veed den høitærede Krigsminister, der havde det Hverv i Algier at holde Control med Forbruget, vistnok meget bedre. — Hvad Patronstasterne angaaer, er det anført, at det er nødvendigt, at de fleste nu til Tjeneste værende Taster forandres, hvilket vil medføre en ikke ganske ubetydelig Udgift. Der er endnu et Forlangende, nemlig til Metallet, hvoraf Patronerne skulde forærbiges. Det hedder nemlig i Motiverne, at det Metal, man skal have, maa hentes fra Udlandet, og at der behøves Metal til 10 Millioner Patroner. Det fore-